

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Євстіфеев Микита Ігорович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) приписів частини другої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України від 6 липня 2005 року № 2747–IV (далі – Кодекс), згідно з якими *у касаційному порядку можуть бути оскаржені ухвали суду першої інстанції про забезпечення позову, заміну заходу забезпечення позову, ухвали, зазначені у пунктах 3, 4, 12, 13, 17, 20 частини першої статті 294 цього Кодексу, після їх перегляду в апеляційному порядку в частині відсутності у цьому переліку ухвали суду першої інстанції про залишення без задоволення заяви, поданої у порядку, передбаченому статтею 383 Кодексу (про визнання протиправними рішень, дій чи бездіяльності, вчинених суб'єктом владних повноважень – відповідачем на виконання рішення суду).*

Таке правове регулювання, з урахуванням оспорюваної норми Кодексу, на думку автора клопотання, є дискримінаційним, не має будь-яких легітимних підстав та призводить до порушення конституційних прав на рівність усіх перед законом (частина перша статті 24 Конституції України) та на рівність учасників судового процесу перед законом і судом (пункт 1 частини другої статті 129 Конституції України). Також він стверджує про втручання, внаслідок застосування судом приписів частини другої статті 328 Кодексу, у право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень (частина друга статті 55 Конституції України).